

Kırkınıcı Ayetin Gizli Tarihi - Yedinci Sayı

On Bir ve Yirmi İki

Jeff Pippenger

2026-04-04

Daniel kitabının on birinci bölümünün on altıncı ve yirmi ikinci ayetlerinin her ikisi de yakında gelecek olan Pazar yasasıyla uyumludur. Onuncu ayetin 1989'daki yerine gelişi, MÖ 217'de on birinci ayetin yerine gelişini temsil eden Raphia Muharebesi'nin temsil ettiği üzere, 2014'teki Ukrayna Savaşı'na yol açtı. On birinci ayetten on altıncı ayete kadar olan kısım, aynı zamanda on birinci ayetten yirmi ikinci ayete kadar olan kısımdır; dolayısıyla, on birinci ayetten on altıncı ayete kadar olan ayetlerde temsil edildiği üzere kırkınıcı ayetin gizli tarihi, aynı zamanda on birinci ayetten yirmi ikinci ayete kadar olan tarihin de temsili olarak sunulmaktadır. Kırkınıcı ayetin gizli tarihi, on birinci ayetten yirmi ikinci ayete kadar olan ayetlerde temsil edilmektedir.

On Birinci Bölümden Yirmi İkinci Bölüme Kadar

O gizli tarih, Yaratılış, Matta, Vahiy ve Çağların Arzusu'nun on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan kısımlarında da temsil edilmektedir. "On birden yirmi ikiye kadar" olan bu dört tanık, gizli tarihle uyum içindedir; çünkü gizli tarih, Daniel 11'de on birden yirmi ikiye kadar olan ayetlerdir. Dört tanığın merkezi, her zaman antlaşmanın alâmetini teşhis eder; bu, Yaratılış'ın on birinci bölümünde Nimrod ile temsil edilen ölüm antlaşmasıyla başlayıp Vahiy'in on yedinci bölümündeki Roma'nın fahişesiyle son bulur.

On yedi

Matta hariç, dört tanığın tümü, on yedinci bölümü tasvir ettikleri dönemin orta noktası olarak tanımlar. On yedi sayısı, MÖ 457, 64 ve 1776'da başlayan üç adet iki yüz elli yıllık peygamberlikte de üç kez bulunmaktadır. Bu çizgilerden ikisi, (birincisi ve sonuncusu) ilk çizgi MÖ 457'den başlayıp MÖ 207'de sona erdiğinde ve 1776'nın son çizgisi 2026'da sona erdiğinde bir orta noktayı belirlemektedir. MÖ 207, Raphia ve Panium savaşları arasındaydı ve 2026, Amerika Birleşik Devletleri'nin son başkanının görev süresinin orta dönemidir.

İki yüz elli yıllık üç çizgi içinde, Ptolemaios on yedi yıl hüküm sürdü. Nero'nun çizgisinde 313 ile 330 arasında on yedi yıl vardır ve MÖ 217'deki Raphia Muharebesi ile MÖ 200'deki Panium Muharebesi arasında da on yedi yıl vardı. On birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan bölümlerin dört tanığından üçü, tam orta noktalarını on yedinci bölüm olarak işaretlemektedir. Bu nedenle, kırkınıcı ayetin gizli tarihi, aynı bölümün on birinci ayetinden yirmi ikinci ayetine kadar olan ayetlerde temsil edilmektedir ve on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan bölümlerin dört tanığı, tam da bu aynı ayetlerle uyum içindedir. Üç adet 250 yıllık peygamberliğin her birinin yerine gelişi, tam da aynı tarihle uyum içindedir. Orta nokta bir yol işareti olarak vurgulanmakta ve özellikle Tanrı'nın halkının antlaşmasının ve mührünün simgesi olarak tanımlanmaktadır.

Daniel On İki

Daniel 12. bölümün yedinci, on birinci ve on ikinci ayetleri, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin son dönemini tanımlar. Yedinci ayet 31 Aralık 2023'ü, on ikinci ayet ise 18 Temmuz 2020'yi tanımlar. 18 Temmuz 2020'de başlayıp 31 Aralık 2023'te sona eren, yedinci ayetteki dağıtılma, Daniel 12'de yer alan peygamberlik zamanına ilişkin üç ayetin alfa ve omegasında temsil edilmiştir. Bin iki yüz doksan yılın ortadaki ayeti, 1989'dan yakında gelecek Pazar yasasına kadar olan tarihi 30 olarak, ardından insanlık deneme süresinin kapanışına kadar 1.260 olarak tanımlar. Otuz yıl, yüz kırk dört binin kâhinliğinin yaşımı temsil eder; 1.260 yıl ise Vahiy 13'ün simgesel kırk iki ayını örnekler.

Otuzun ardından gelen bin iki yüz altmış yıllık ikili peygamberlik, İbrahim ile Pavlus'un dört yüz ve dört yüz otuz yıllık ikili antlaşma peygamberliğinin bir simgesidir. Daniel on ikideki zamanla ilgili üç ayetin orta noktası, on üçüncü harfin isyanını temsil ederken, aynı zamanda yüz kırk dört binin antlaşmasını ve mühürlenmesini de vurgulamaktadır. Bu üç ayet ayrıca gizli tarihle de uyumludur ve orta noktanın antlaşmanın bir simgesi olduğu vurgusuna bir başka tanıklık daha eklemektedir.

İlkbahar ve Sonbahar

Bütün bu hatlarla birlikte, Levililer yirmi üçte yer alan ilkbahar ve sonbahar bayramlarının üç tanığını da, çarmıhın tarihindeki Pentikost mevsimiyle hizalanmış ve birleştirilmiş olarak dâhil etmemiz gerekir. Orada bölüm yirmi üçtür; bu, Mesih'in kefareti işinin bir simgesidir. Bölüm kırk dört ayetten oluşur; bu da simgesel olarak 22 Ekim 1844'ü temsil eder. 22 Ekim, Ekim ayındaki 22 günü temsil eder; birinci günden başlayıp yirmi ikinci günde sona erer; böylece İbrani alfabesinin ayırt edici işaretlerini taşır. Ekim onuncu ay olduğundan, yirmi ikinci gün ile çarpıldığında 220 eder.

İbrani takviminde yedinci ayın onuncu günü Kefaret Günü idi; on kere yedi ise deneme süresinin bir simgesi olan yetmiştir. Üçüncü meleğin gelişiyle 2300 yıl 1844'te sona erdi; bu, dönemi başlatan üçüncü fermanla önceden simgelenmişti. 2300 günün başlangıcında eski, gerçek İsrail'e deneme süresi olarak ayrılmış yetmiş hafta vardı; ve bu günlerin sonunda modern, ruhsal İsrail için deneme dönemi, yetmiş eşit olan yedinci ayın onuncu günüyle temsil edilmekteydi. 22 Ekim 1844 yakında gelecek olan Pazar yasasını simgeler; ve tıpkı Stefanus taşlandığında Yahudiler için olduğu gibi, Yedinci Gün Adventizmi için deneme süresinin simgesel yetmiş yılı da orada sona ermektedir.

1844, iki meleğin geldiği bir dönemi temsil eder; ikincisi ilk hayal kırıklığında, üçüncüsü ise büyük hayal kırıklığında gelmiştir. "44", Daniel on birin kırk dördüncü ayetindeki doğudan ve kuzeyden gelen haberlerle temsil edilen ikili bir mesajı ifade eder. Levililer yirmi üç, kutsal bayramları ilkbahar ve sonbahar olarak ayıran kırk dört ayetten oluşur. Bu kırk dört ayet, ikili bir mesajı temsil eder. İki mevsimin her biri yirmi iki ayetle temsil edilir; böylece hem ilkbahar hem de sonbahar bayramları, İbrani takviminin yirmi iki harfini temsil eder. Yirmi iki ayetten oluşan bu iki tanık, Pentikost mevsimiyle birlikte bir araya getirildiğinde, üç adımdan oluşan bir çerçeve meydana getirir.

İlk adım, beş günü izleyen üç parçadan oluşan bir işaret; üç işaretin sonuncusu da böyledir. Ortadaki işaret, muzaffer kilisede hizmet etmek üzere kâhinler olarak meshedilmekte olanlarla Mesih'in yüz yüze verdiği otuz günlük öğretimdir. Levililer yirmi üç, kırkıncı ayetin saklı tarihiyle uyum içindedir.

Orta Noktalar

Yaratılış'ın on birinci bölümünden yirmi ikinci bölümüne kadar uzanan hattın orta noktası, İbrahim'le yapılan üç aşamalı antlaşmanın ikinci adımının ve sünnet alametinin tesis edildiği on yedinci bölümdür. On birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar yer alan bütün ayetlerin tam merkezindeki ayet ise Yaratılış 17:22'dir:

Fakat antlaşmamı, gelecek yıl bu vakitte Sara'nın sana doğuracağı İshak'la tesis edeceğim. Onunla konuşmasını bitirince, Tanrı İbrahim'in yanından yukarı çıktı. Yaratılış 17:22.

Tanrı, birinci ayette İbrahim'le konuşmaya başladı ve yirmi ikinci ayette konuşmasını sona erdirdi; böylece sünnet antlaşmasına ilişkin bütün diyalog, İbrani alfabesinin yirmi iki harfinin peygamberlik bağlamı içine yerleştirilmiş oldu; yirmi iki ayetin teması ise, sekizinci günde yerine getirilecek olan sünnet töreniydi. Yaratılış'taki bu bölümün merkezi ya da orta noktası, İbrahim'in sünnet antlaşmasıyla temsil edilen yüz kırk dört bin ile Tanrı'nın antlaşma ilişkisidir. Yaratılış kitabında on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar uzanan bölüm dizisinin orta noktası on yedinci bölümdür; bölümün mutlak orta noktası da, Tanrı'nın İbrahim'le antlaşmaya dair konuşmasını sona erdirdiği yirmi ikinci ayettir; böylece orta nokta, İbrani alfabesinin yirmi iki harfi bağlamına yerleştirilmiş olmaktadır. Bu yirmi iki ayetin orta noktası ise, elbette, on birinci ayettir.

Ve sünnet derinizi sünnet edeceksiniz; bu, benimle sizin aranızdaki ahdin alâmeti olacaktır. Yaratılış 17:11.

Kutsal Kitap'ta on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan dört bölüm grubunun orta noktaları, orta noktanın düşüncesini tamamlamak üzere üç ayeti içerir.

Benimle, sizinle ve senden sonra gelecek zürriyetin arasında tutacağınız ahdim şudur: Aranızdaki her erkek çocuk sünnet edilecektir. Sünnet derinizin etini sünnet edeceksiniz; bu, benimle sizin aranızdaki ahdin alâmeti olacaktır. Sekiz günlük olan her erkek çocuk, nesilleriniz boyunca aranızda sünnet edilecektir; ister evde doğmuş olsun, ister senin zürriyetinden olmayan herhangi bir yabancından para ile satın alınmış olsun. Yaratılış 17:10-12.

Bir belirteç, bir sancağı temsil eden bir işaret. Bu pasaj, yüz kırk dört bin olan sancak hakkındadır. Erkek çocuk sekizinci günde sünnet edilecekti; tıpkı Nuh'un antlaşmasının gemideki sekiz can ile olması gibi; böylece sekiz sayısı kullanılarak Nuhî antlaşma İbrahimî antlaşmayla birbirine bağlanmaktadır. Onların Filadelfiyalı olmaları gerekir; çünkü sünnet edilmeleri gerekir ve Pavlus bunu bedenın çarmıha gerilişinin simgesi olarak tanımlar. Beden çarmıha gerildiğinde Mesih'in İlahiyeti içeride olur ve bu birleşim sancaktır; çünkü Kızkardeş White'm belirttiği gibi, "Mesih'in karakteri çocuklarında kusursuz biçimde yeniden üretildiğinde, onları almak için geri dönecektir."

“İnsan tabiatı yozlaşmıştır ve kutsal bir Tanrı tarafından adaletle mahkûm edilir. Ancak tövbe eden günahkâr için bir çare sağlanmıştır; öyle ki, Tanrı’nın biricik Oğlu’nun kefaretime iman aracılığıyla günahın bağışlanmasını alabilir, aklanmaya kavuşabilir, göksel aileye evlat edinilmeyi alabilir ve Tanrı’nın krallığının mirasçısı olabilir. Karakter dönüşümü, insan öznesi üzerinde etkide bulunan Kutsal Ruh’un faaliyeti aracılığıyla gerçekleştirilir; Kutsal Ruh, onun bunu yapılmış olarak görme arzusuna ve buna rızasına göre, ona yeni bir tabiat aşılar. Tanrı’nın sureti canda yeniden tesis edilir ve kişi, gün be gün lütufla güçlendirilir ve yenilenir; böylece doğruluk ve gerçek kutsallık içinde Mesih’in karakterini giderek daha yetkin biçimde yansıtmaya muktedir kılınır.”

Akılsız bakireler olarak tasvir edilenlerin çok ihtiyaç duyduğu yağ, dışarıdan sürülecek bir şey değildir. Onların gerçeği canın mabedine getirmeleri gerekir ki, onu temizlesin, arıtsın ve kutsasın. Onların ihtiyaç duyduğu şey teori değil; belirsiz, kopuk doktrinler olmayan, fakat Mesih’te merkezlenen ebedî çıkarları kapsayan yaşayan gerçekler olan Kutsal Kitap’ın kutsal öğretileridir. O’nda ilahî gerçeğin eksiksiz sistemi vardır. Canın kurtuluşu, Mesih’e iman aracılığıyla, gerçeğin zemini ve direğidir. Mesih’e gerçek iman gösterenler bunu karakter kutsallığıyla, Allah’ın yasasına itaatle açıkça ortaya koyarlar. Onlar, İsa’daki şekliyle gerçeğin göğe ulaştığını ve sonsuzluğu kuşattığını idrak ederler. Hristiyan’ın karakterinin, Mesih’in karakterini yansıtmayı ve lütufla ve gerçekle dolu olması gerektiğini anlarlar. Onlara, hiç sönmeyen bir ışığı sürdüren lütuf yağı verilir. İmanlının yüreğindeki Kutsal Ruh, onu Mesih’te yetkin kılar. Bir erkeğin ya da bir kadının, heyecan verici koşullar altında derin duygular sergilemesi, onun Hristiyan olduğuna dair kesin bir kanıt değildir. Mesih benzerliğine sahip olan kişi, canında derin, kararlı, sebatkâr bir unsur taşır; yine de kendi zayıflığının bilincindedir, İblis tarafından aldatılıp saptırılmaz ve kendine güvenmeye yöneltmez. Allah’ın Sözü’nü bilir ve ancak elini İsa Mesih’in eline koyup O’na sınımsız tutduğunda güvende olduğunu bilir.

“Karakter, bir krizle açığa vurulur. Gece yarısında ciddi ses, ‘İşte güvey geliyor; onu karşılamaya çıkın,’ diye ilan ettiğinde, uyuyan kızlar uykularından uyandılar ve olaya kimlerin hazırlık yapmış olduğu görüldü. Her iki taraf da hazırlıksız yakalandı, fakat biri bu acil durum için hazırlıklıydı, öteki ise hazırlıksız bulundu. Karakter, şartlar tarafından açığa vurulur. Acil durumlar, karakterin gerçek özünü ortaya çıkarır. Ani ve beklenmedik bir felaket, yas ya da kriz; umulmadık bir hastalık ya da ıstırap; canı ölümle yüz yüze getiren herhangi bir şey, karakterin gerçek iç yüzünü ortaya koyacaktır. Allah’ın sözünün vaatlerine gerçek bir iman bulunup bulunmadığı açığa çıkacaktır. Canın lütufla desteklenip desteklenmediği, kandille birlikte kaptı yağ bulunup bulunmadığı açığa çıkacaktır.”

“Sınanma zamanları herkesin üzerine gelir. Tanrı’nın sınaması ve denemesi altında kendimizi nasıl yürütüyoruz? Kandillerimiz sönyüyor mu? Yoksa onları hâlâ yanar durumda mı tutuyoruz? Lütufla ve hakikatle dolu olan O’nunla bağlantımız sayesinde her türlü acil duruma hazırlanmış mıyız? Beş akıllı kız, beş akılsız kıza kendi karakterlerini aktaramazdı. Karakter her birimiz tarafından bireyler olarak oluşturulmalıdır. Ona sahip olan kişi bu fedakârlığı yapmaya istekli olsa bile, karakter bir başkasına devredilemez. Merhamet hâlâ sürüp giderken birbirimiz için yapabileceğimiz çok şey vardır. Mesih’in karakterini temsil edebiliriz. Yoldan sapanlara sadık uyarılarda bulunabiliriz. Her türlü tahammül ve öğretiyle azarlayabilir, paylayabilir, Kutsal

Yazıların öğretilerini yüreğe ulaştırabiliriz. Yürekten gelen sempati gösterebiliriz. Birbirimizle ve birbirimiz için dua edebiliriz. İhtiyatlı bir yaşam sürerek, kutsal bir konuşma tarzını sürdürerek, bir Hristiyan'ın ne olması gerektiğine örnek olabiliriz; fakat hiç kimse kendi karakter kalıbını bir başkasına veremez. Şu gerçeği gereğince düşünelim: kurtuluşumuz topluluklar hâlinde değil, bireyler olarak gerçekleşecektir. Oluşturduğumuz karaktere göre yargılanacağız. Canı sonsuzluk için hazırlamayı ihmal etmek ve Tanrı'yla barışmayı ölüm döşeğine kadar ertelemek tehlikelidir. Ebedî kaderimizi belirleyen, yaşamın gündelik işleyişi ve ortaya koyduğumuz ruhtur. En küçük şeyde sadık olan, çokta da sadıktır. Eğer Mesih'i örneğimiz kılmışsak, O'nun kendi yaşamında bize verdiği örneğe göre yürümüş ve çalışmışsak, tecrübemizde üzerimize gelecek ciddi sürprizlerle karşılaşabilecek ve yüreğimizden, 'Benim değil, Senin isteğin olsun' diyebileceğiz."

"İçinde yaşamakta olduğumuz deneme zamanında, kurtuluşun şartlarını sükûnetle düşünmeli ve Tanrı sözünde belirtilen koşullara göre yaşamalıyız. Her görevi yerine getirebilmek için, dikkatli bir disiplinle kendimizi saat saat, gün be gün eğitmeli ve terbiye etmeliyiz. Tanrı'yı ve O'nun gönderdiği İsa Mesih'i tanımalıyız. Her denemede, 'Benim kuvvetime sarılsın ki, benimle barış yapsın; evet, benimle barış yapsın' diyen Kişi'den yararlanmak bizim ayrıcalığımızdır. Rab, Kutsal Ruh'u bize vermeye, anne babaların çocuklarına ekmek vermeye istekli olmalarından daha isteklidir, diyor. O hâlde kandillerimizle birlikte kaplarımızda lütuf yağını bulduralım ki, güveyi karşılamaya çıkmaya hazırlıklı olmayan ve akılsız kızlar olarak tasvir edilenler arasında bulunmayalım." Review and Herald, 17 Eylül 1895.

İbrahim'in sünneti ve gemideki sekiz can tarafından simgelenen yüz kırk dört binlerin sancağı, meselde yakında gelecek krizde Mesih'in karakterini kusursuz biçimde yansıtan akıllı bakirelerdir. Kız Kardeş White'ın bu pasajı Yeşaya'dan alıntı yaparak sonlandırmış olması bütünüyle yerindedir; zira bu, doğrudan yüz kırk dört binlerin mühürlenme vaktine işaret eden bir pasajdır.

O gün ona şöyle ilahi okuyun: Kızıl şarap bağını. Onu koruyan Ben, RAB'bim; onu her an sulayacağım; ona zarar gelmesin diye, onu gece gündüz koruyacağım. Öfke bende yoktur; savaşta kim dikenleri ve çalıları karşıma dikebilir? Onların içinden geçer, hepsini birlikte yakarım. Yahut gücüme sarılsın da benimle barış yapsın; evet, benimle barış yapacaktır. Yakup'tan gelenlerin kök salmasına O sebep olacaktır; İsrail çiçek açacak, tomurcuklanacak ve dünyanın yüzünü meyveyle dolduracaktır. O, kendisini vuranları vurduğu gibi onu da vurdu mu? Yahut onun eliyle öldürülenlerin kıyımına göre o da mı öldürüldü? O filiz verdiğinde, ölçüyle onunla çekişeceksin; doğu rüzgârının gününde sert yelini dindirir. Bununla Yakup'un suçluluğu arındırılacaktır; günahının kaldırılmasının bütün meyvesi de şu olacaktır: sunaktaki bütün taşları parçalanmış kireç taşları gibi yaptığında, Aşera putlarıyla dikili putlar ayakta kalmayacaktır. Fakat surlarla çevrili kent ıssız kalacak, oturlan yer terk edilecek ve çöl gibi bırakılacaktır; orada buzağı otlayacak, orada yatacak ve onun dallarını yiyip tüketecektir. Dalları kurduğunda koparılacak; kadınlar gelip onları ateşe verecekler. Çünkü bu, anlayıştan yoksun bir halktır; bu yüzden onları yaratan onlara merhamet etmeyecek, onları biçimlendiren onlara lütuf göstermeyecektir. Yeşaya 27:2-11.

"Doğu rüzgârı gününde", Yakup'un fesadı arındırılırken ve "anlayışsız halk"ın öteki sınıfı toplanıp yakılırken, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı gelmiştir. O dönemde, Mesih'le barış yapmak

isteyen bunu yapabilir; ancak son gelişmeler hızlıdır.

Kâhinler hizmet etmeye başladıklarında otuz yaşında olmalıydılar; ve yüz kırk dört bin, son günlerde Tanrı ile antlaşmayı yenileyen Petrus'un kâhinler krallığıdır.

Siz de yaşayan taşlar olarak, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya makbul ruhsal kurbanlar sunmak üzere, ruhsal bir ev, kutsal bir kâhinlik olarak bina ediliyorsunuz. 1 Petrus 1:5.

Kâhinler, sekiz günlük bir mesh hizmeti boyunca görev yapmak üzere hazırlanmışlardı; dolayısıyla sekiz sayısı, sandığın içinde bulunan meshedilmiş kâhinliğin bir sembolüdür.

Harun'un Asası

Yüz kırk dört binin mesh edilmiş kâhinliği, ahit sandığının içinde filiz veren Harun'un değneği ile temsil edilmektedir. Harun'un değneği filiz verdiğinde, Harun ile İsrail oymaklarının filiz vermeyen diğer değnekleri arasında bir ayrım ortaya koydu. Kutsal Yazılar'da bitkilerin filiz vermesini sağlayan şey yağmurdur.

Bütün peygamberler son günlere hitap eder; bu nedenle Harun'un kâhinlik asası, Karmel'deki İlyas'la ve 1844'teki Milleritlerle uyumlu bir durumda, yüz kırk dört binin mesh edilmesini temsil eder. Bu, son yağmurun gerçek ve sahte mesajları arasında açık bir ayrımın bulunduğu noktayı ele alır. Bu ayrım, Yoel tarafından, "yeni şarabın" bir sınıftan kesilip alındığını belirttiğinde ortaya konur. Ağızlarından yeni şarap kesilip alınan sınıf, Yeşaya'nın Efrayim sarhoşlarıdır. Onlar aynı zamanda Pentikost'ta öğrencileri sarhoş olmakla suçlayanlardır ve 1863'ün asileri olan babalarının ardından giden 1888'in asileridir. Bütün bu peygamberlik çizgileri, Kızkardeş White'm, dünyanın Adventizmin yaklaşık yüz yirmi beş yıldır Nashville'in ateş toplarını bildiğini ve hiçbir şey söylemediğini fark ettiği sırada gerçekleştiğini belirttiği çizgiyle uyumludur.

8, Seksen ve 81

Otuz sayısı ile sekiz sayısı, ilâhlık ile insanlığın birleşimini temsil eden son günlerin sancağı olan yüz kırk dört binin kâhinliğinin sembolleridir. Sekiz sayısı, kutsal yerde buhur sunmaya teşebbüs eden Kral Uzziyah'a başkâhinle birlikte karşı koyan seksen yiğit kâhinin sayısı olan seksenin onda biridir. Seksen bir, muzaffer kilisenin kâhinliği bağlamında ilâhlığın insanlıkla birleşimini temsil eder. Uzziyah'ın isyanının tarihi, o seksen birlik kâhinliği, Raphia Muharebesi'nden hemen sonra vuku bulan Batlamyus'un isyanıyla örtüşen bizzat krizde birbirine bağlar. Bütün peygamberler son günleri teşhis eder; dolayısıyla, ilâhlığın insanlıkla birleşiminin kâhinliği, yani seksen insan kâhini ile bir İlâhî Başkâhinden oluşan muzaffer kilisenin kâhinliği, 2014 yılında Ukrayna Savaşı'nın başlatılmasıyla başlayan tarihte teşhis edilmektedir.

Yaratılış'ın on iki bölümlük dizisinin orta bölümü on yedinci bölümdür. On iki bölümlük dizinin orta ayeti yirmi ikinci ayettir. Yirmi ikinci ayet, birinci ayette başlayıp Tanrı ile İbrahim arasında geçen konuşmanın belirgin sonunu işaret eder; böylece yirmi ikinci ayet, İbrani alfabesinin yirmi iki harfinin mührünü taşıyan peygamberlik çizgisinin sonu olarak belirlenir. Yirmi iki ayetlik dizinin orta ayeti on birinci ayettir; bu ayet de kendi içinde yüz kırk dört binin sancağını tanımlayan üç ayetin ortasıdır. Dolayısıyla on birinci ayet, birbirinden ayrı üç ayetin ortasıdır;

ayrıca on birinci ayet, yalnızca yirmi iki ayetin değil, içinde bulunduğu bu üç ayetin de temel gerçeğini iletir; böylece on birinci ve yirmi ikinci ayetler, ana düşüncenin başlangıcı ve sonu olarak belirlenir. Bu nedenle, on yedinci bölümde on birinci ayetten yirmi ikinci ayete kadar olan kısım, on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan bölümlerin ana temasını oluşturur.

Matta kitabında on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar olan kısmın ortası on altıncı bölümdür.

Bunun üzerine öğrencilerine, İsa Mesih'in kendisi olduğunu hiç kimseye söylememelerini sıkı sıkıya tembih etti. Matta 16:20.

Yaratılış'ın orta noktasında olduğu gibi, yirminci ayet de Mesih ile öğrencilerinin Kayseriye Filipi'ye vardıkları on üçüncü ayette başlayan belirli bir konuşmanın sonunu işaret eder.

İsa, Kayseriye Filipi bölgesine geldiğinde, öğrencilerine sorup dedi: İnsanlar, Ben İnsanoğlu'nun kim olduğumu söylüyorlar? Onlar da dediler: Kimileri Vaftizci Yahya, kimileri İlyas, başkaları Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor. Onlara dedi: Ya siz, Benim kim olduğumu söylüyorsunuz? Simun Petrus cevap verip dedi: Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlu'sun. İsa ona cevap verip dedi: Ne mutlu sana, Simun Bar-Yona; çünkü bunu sana et ve kan açıklamadı, göklerde olan Babam açıkladı. Ben de sana derim ki, sen Petrus'sun ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ölümler diyarının kapıları ona karşı üstün gelmeyecektir. Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak. O zaman öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu hiç kimseye söylememelerini sıkıca buyurdu. Matta 16:13–20.

Rafya ve Panyum

Matta'nın orta kısmı yalnızca ayrı bir konuşmayı ve konuyu temsil etmekle kalmaz; aynı zamanda, Tekvin'in tanıklığındaki antlaşma sembolizmi nasıl Raphia muharebesiyle uyum içindeyse, Matta'daki konuşma da Panyum olan Sezariye Filipi'de gerçekleşir. Daniel on birinci bölümün on beşinci ayetindeki Panyum, Matta'nın on iki bölümlük dizisinin orta noktasıdır; Daniel on birinci bölümün on birinci ayetindeki Raphia ise Tekvin'in on iki bölümlük dizisinin orta noktasıdır.

MÖ 457'de başlayan 250 yıl, ayet on birdeki Raphia ile ayet on beşteki Panyum arasındaki orta nokta olan MÖ 207'de sona erdi; burası, İbrahim'in sünnetinin işareti ile Petrus'un Mesih'e ilişkin ikrarının birleştiği yerdir. Matta kitabının soy çizgisinde Petrus, vaftizi sırasında Mesih'i, Tanrı'nın Oğlu olarak tanıdığına tanıklık etmektedir.

Simon "işiten kimse" anlamına gelir ve Barjona "güvercinin oğlu" demektir. Simon, Kutsal Ruh güvercin suretinde indiğinde, Mesih'in vaftiziyle ilgili mesajı işiten biriydi. Mesih'in vaftizi, Vahiy 10'daki kudretli meleğin indiği 11 Ağustos 1840 tarihinin bir örneğiydi. Aynı melek 11 Eylül'de de indi. Petrus, 11 Eylül'ü yüz kırk dört binler kuşağının sına mesajı olarak tanıyanları temsil eder.

Petrus, satır üzerine satır yöntemini kullananları temsil eder. O, güvercinin “oğlu”dur; dolayısıyla bir oğul olarak sembolik biçimde son kuşağı temsil eder. Petrus, son kuşağın bir simgesidir ve adının sembolik numaralandırmasıyla yüz kırk dört bini temsil eder. Petrus, Mesih peygamberlik çizgisinde görüldüğünde güçlendirilme mesajını işiten son kuşağı temsil eder. Petrus, Mesih’in vaftiziyle bağlantılı mesajı fark etti; böylece Petrus, İsa’yı İbranice’de Mesih, Yunanca’da ise Christ olan meshedilmiş kişi olarak tanıyabildi. Petrus, 9/11’de inmiş olan Vahiy on sekizinci bölümün meleğinin, 11 Ağustos 1840’ta da inmiş olduğunu anlayanları temsil eder. Petrus, 9/11’i ancak iki ya da üç çizginin tanıklığıyla tesis edilen bir işaret noktası olarak anlayanları temsil eder.

Petrus’un ikrarı, 11 Eylül’ün üçüncü yayın gelişini teşhis ettiği; bu, son nesil için sınama mesajıdır. İsim değişikliğinin gerçekleştiği yer bu ikrardır. İbrahim Raphia’dadır ve Petrus da çarmıhtan hemen önce Panium’dadır. Panium ile çarmıh arasında Petrus Başkalaşım Dağı’nı ziyaret edecektir. Kendi nesli için sınama mesajına ilişkin ikrarını verdiğinde, Simon’un Petrus’a dönüştürüldüğü yer Panium’dur. Yüz kırk dört bin için ise bu sınama mesajı, peygamberlik tarihinde 11 Eylül’de gelmiş olan üçüncü yayın İslam’dır.

Adventizmin sınanmasının başlangıcı 11 Eylül’de başladı ve Adventizmin sınanmasının sonunda, üçüncü yayın İslam mesajı, Simun’un adının ne zaman ve nerede değiştirildiğini belirler. Petrus’un sonda anladığı mesaj — başlangıçta 11 Eylül mesajıyla simgelenmiş olan mesaj — Nashville’in ateş toplarına ilişkin düzeltilmiş mesajdır. Orada, Borazanlar Bayramı, sancağın yükselişi ve Kefaret Günü’nün kapanan kapısı ile bağlantılı olarak gelir.

Bu hususları bir sonraki makalede sürdüreceğiz.